

BJØRN ønsker at være en ENGEL

Carolina Marín
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Bjørn så omkring på alle de store papkasser i sit nye hjem. Hans familie var lige flyttet fra Argentina til USA.

Det var skræmmende at flytte så langt væk. Alt var nyt. Men han vidste, at alt ville ordne sig, hvis han var sammen med sin familie.

Da Bjørn hjalp sin familie med at pakke ud, tog mami en stor kasse og smilede. »Vores julepynt ligger i den her,« sagde hun.

Bjørn smilede. Han elskede julen og glædede sig til at fejre den med sin familie. Han var stadig nervøs for at bo et nyt sted, men det opmuntrede ham at

vide, at det næsten var jul. Nogle få dage senere satte

Bjørns familie sig sammen til en hjemmeaftenlektion om julen. Papi forklarede, at det er en højtid, hvor man giver gaver.

»Yay! Gaver!« sagde Bjørn.

»Ja, det er sjovt at få gaver,« sagde mami. »Men det er endnu vigtigere at give gaver til Frelseren.«

»Hvordan giver vi gaver til Jesus?« spurgte Bjørn.

»Når vi tjener andre, som Jesus gjorde, gør det ham glad,« sagde mami.

Næste morgen hørte Bjørn, at det bankede på hoveddøren. Han sprang ud af sengen og løb hen for at se, hvem det var. Men da papi og mami åbnede døren, var der ingen. I stedet tog mami en lille, skinnende gave fra døren.

»Hvor kom den fra?« spurgte Bjørn.

»Jeg er ikke helt sikker,« svarede mami. »Måske en engel!«

Bjørn spærrede øjnene op. »Ligesom en engel fra himlen?«

Papi smilede. »Nej. Nogle gange kalder vi folk engle, når de gør gode ting for os. Det er, som om de er vor himmelske Faders hjælpere her på jorden.«

Bjørn sprang op i luften. »Jeg vil også gerne være en engel! Jeg vil gerne gøre noget rart for andre. Det bliver min julegave til Jesus.«

»Rigtig god idé!« sagde papi. »Jesus vil elske din gave.«

Resten af ugen vågnede Bjørn hver morgen og fandt en ny gave uden for døren. Han følte sig så elsket, når engle efterlod gaver til hans familie. Han ville vise sin familie, at han også elskede dem.

Så Bjørn gik i gang. Han forberedte i hemmelighed gaver til sine forældre og søskende. Han pudsede papis sko, mens han var på arbejde og tegnede et hjerte til mami. Så pakkede han en af sine yndlingslegetøjsbiler ind til sin bror. Han gav tyggegummi til sin søster.

»Nogle gange kalder vi folk engle, når de gør gode ting for os,« sagde papi.

Bjørn skrev omhyggeligt navnene på hver gave og lagde dem under juletræet. Han glædede sig til at se deres glade ansigter! Han følte en varme indvendigt, hver gang han tænkte på det.

Juleaften gav Bjørn hvert familiemedlem deres gave. Han var så spændt, at det var svært at sidde stille.

Da far så sine skinnende sko, sagde han: »Wow, tak, Bjørn! De ser virkelig flotte ud.«

Bjørns bror og søster åbnede deres gaver og sprang derefter op for at give Bjørn kram. »Tak!« sagde de.

Mami smilede, da hun pakkede den tegning ud, som Bjørn havde lavet til hende. »Du har været med til at gøre denne jul så speciel, Bjørn. Tak fordi du var vores lille engel,« sagde hun.

Bjørn blev glad indeni. Han vidste, at den perfekte gave at give Jesus var at vise sin familie kærlighed! ●

»Herren ser altid efter frivillige til at være engle i andre menneskers liv.«

Ældste Carlos A. Godoy fra De Halvfjerds' Præsidium, »Jeg tror på engle«, *Liahona*, nov. 2020, s. 87.

ILLUSTRATIONER: DANIEL DUNCAN

